

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør fire anbringender gældende til støtte for appellen.

Med det første anbringende gør appellanten gældende, at Retten har tilsidesat princippet om straffens personalitet, for så vidt som den fastslog, at Kommissionen ikke var forpligtet til at foretage en separat gennemgang af overtrædelsens enkelte dele, eftersom der forelå en enkelt overtrædelse og en samlet strategi, som samtlige kartellets medlemmer deltog i. En sådan samlet gennemgang af overtrædelsen fører i mangel af en afgrænsning af markederne for de relevante produkter eller kategorier af produkter til, at bødens størrelse fastsættes uden forbindelse til den overtrædelse, der reelt er begået af hvert enkelt kartel-medlem.

Med det andet anbringende gør det selskab, der har iværksat appel, gældende, at Retten foretog en urigtig gengivelse af Kommissionens beslutning, idet den lagde til grund, at Kommissionen havde taget kartellets konkrete indvirkning på det relevante marked i betragtning ved fastsættelsen af bødens størrelse, selvom Kommissionen både i sin beslutning af 3. december 2003 og i det for Retten afholdte retsmøde havde vurderet, at denne indvirkning ikke kunne måles med nøjagtighed. Overtrædelsen var udelukkende på grund af sin karakter og geografiske udstrækning blevet bedømt som »meget alvorlig«.

Med det tredje anbringende gør appellanten gældende, at Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den har godtaget Kommissionens afslag på appellants anmodning om en yderligere nedsættelse af bøden i henhold til bødefritagelsesmeddelelsen, selvom en sådan nedsættelse var blevet tildelt to andre selskaber, der var konkurrenter til appellanten. Appellants nære og vedholdende samarbejde under proceduren er således ikke blevet taget tilstrækkeligt i betragtning og belønnet af Retten.

Med det fjerde og sidste anbringende kritiserer Carbone Lorraine endelig, at Retten tilsidesatte proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet, da den fastslog, at appellanten ikke kunne tilkendes en nedsættelse af bøden som følge af selskabets alvorlige økonomiske vanskeligheder, selvom det blev lagt til grund, at den samme omstændighed udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for at nedsætte den bøde, som var blevet pålagt et andet konkurrerende selskab.

(¹) Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

(³) EUT 2004 L 125, s. 45.

Sag anlagt den 16. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-556/08)

(2009/C 44/60)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og A.A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 20. oktober 2007.

(¹) EUT L 255, s. 22.

Sag anlagt den 16. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-557/08)

(2009/C 44/61)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Lozano Palacios og A.A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 11.

Appel iværksat den 19. december 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen

(Sag C-561/08 P)

(2009/C 44/62)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Gerasimos Potamianos

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom af 15. oktober 2008, afsagt af Retten i Første Instans i sag T-160/04.
- Den af Gerasimos Potamianos anlagte sag afvises.
- Hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen og i sagen for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen rejser indsigelse mod Rettens fortolkning af den meddelelse, som blev sendt til indstævnte med henblik på at informere denne om, at hans ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat ikke ville blive forlænget. Retten skulle have fortolket denne meddelelse som en særskilt afgørelse fra ansættelsesmyndigheden. Det følger nemlig af Domstolens praksis, og navnlig af dom af 14. september 2006, sag C-417/05 P, Fernández Gómez, at karakteren af en sådan meddelelse udelukkende er informativ. Det er udelukkende kontraktbestemmelsen, hvori det foreskrives, at kontrakten ikke forlænges efter dens udløb, der kan udgøre en bebyrdende forvaltningsakt. Eftersom ansættelseskontrakten ikke blev anfægtet inden for de i vedtægten fastsatte frister, skulle Retten have afvist sagen fra realitetsbehandling.

Idet Retten ikke har iagttaget denne retspraksis, har den skabt retsuisikkerhed for såvel Personaleretten som for Kommissionen og de andre institutioner, der har indgået lignende kontrakter som den i denne sag omhandlede.

Sag anlagt den 22. december 2008 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-566/08)

(2009/C 44/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved R. Passos, G. Mazzini og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2008/780/EF af 29. september 2008 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af fiskeriatfale for det sydlige Indiske Ocean ⁽¹⁾ annulleres på grund af en tilsidesættelse af EF-traktaten.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.